

וְאֵין בְּרוֹחַ רַמִּיה. אִימְתִּי לֹא יִחְשֶׁב יְיָ לֹא עֹז,
בַּזְמָן דְּאֵין בְּרוֹחַ רַמִּיה.

תְּאֵין חַזִּי, מַשְׁחָה אֲשֶׁתְלִים יַתִיר מַאֲכָה, בְּגַנְיוֹ דַמְלִיל
עַמִּיה קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַדְרָגָא עַלְאָה יַתִיר
מַכְלָה, וַמַּשְׁחָה פָּנִימָה דָבִי מַלְכָא עַלְאָה הוּה, וַעֲלָל
דָא בְּתִיב, וְאֶרְאָא אֶל אֶבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב
וְגוֹ, וְהָא אָוְקִימָנָא מַלְיָ.

לְבָנָן אָמָר לְבָנִי יִשְׂרָאֵל אָנִי יְיָ וְהַזִּצְתִּי אֶתְכֶם.
(שמות י) רַבִּי יְהוֹדָה אָמָר, הָאֵי קָרָא אֶפְכָא
הַזָּא, דְבַתִּיב וְהַזִּצְתִּי אֶתְכֶם מִתְחַת סְבָלוֹת מַצְרִים
בְּקָדְמִיתָא, וְלֹבֶתֶר וְהַצְלָתִי אֶתְכֶם מַעֲבוֹדָתָם,
וְלֹבֶתֶר וְגַאֲלָתִי אֶתְכֶם, הַזָּה לֵיה לְמַיְמָר בְּעִיקָּרָא
וְגַאֲלָתִי אֶתְכֶם, וְלֹבֶתֶר וְהַזִּצְתִּי אֶתְכֶם. אֶלָּא,
עֲקָרָא דְכָלָא בְּקָדְמִיתָא, דְבָעָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְבָשָׂרָא לֹזָן בְּשִׁבְחָה דְכָלָא בְּקָדְמִיתָא.

לשון הקודש

אִימְתִּי לֹא יִחְשֶׁב הַלֹּו עֹז? בַּזְמָן שָׁאי
יַעֲקֹב וְגוֹ, וְהַרְיִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַקְּבָרִים.
לְבָנָן אָמָר לְבָנִי יִשְׂרָאֵל אָנִי הַזִּצְתִּי
אֶתְכֶם. רַבִּי יְהוֹדָה אָמָר, פָּסָוק זֶה הוּא
הַפּוֹךְ, שְׁכַתּוֹב וְהַזִּצְתִּי אֶתְכֶם מִתְחַת
סְבָלוֹת מַצְרִים בְּרָאשׁוֹנָה, וְאַחֲרֵךְ
מַדְרָגָה יוֹתֵר עַלְיוֹנָה מַכְלָם, וַמַּשְׁחָה
מַפְנִים בֵּית הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיוֹן קְהִתָּה, וְעַל זֶה
בְּתוּב וְאֶרְאָא אֶל אֶבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל
וְגַאֲלָתִי אֶתְכֶם. הַזָּה לוֹ לֹוּמָר מִתְחַלָּה

אמֶר רבי יוסף, וְהָא שְׁבַחָא דְכֹלָא, וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם
לֵי לְעֵם וְהִיְתִי (דף כ"ה ע"א) לְכֶם לְאֱלֹהִים, וְאָמֶר
לֵיה לְבָתָר. אָמֶר לֵיה, בְּהַהּוּא זָמָנָא, לִית לְהּזָ
שְׁבַחָא אֶלָּא יִצְיאָה. דְחַשְׁיבִי דְלָא יִפְקֹזֵן
מְעַבְדוֹתָהּוּן לְעַלְמֵין, בְּגַזֵּן דְהּוּ חַמְאוֹן תְּפֹזֵן דְבָלֵן,
אֲסִירִי דְהּוּ בִּינְיִיחּוּ מְקַשְׁרוֹ לְזָן בְּקַשְׁרָא דְחַרְשֵׁי,
וְלֹא יִכְלִין לְנַפְקָא מִגִּינִּיחּוּ לְעַלְמֵין. וּבְגַזֵּן בְּהּ, מַה
דְחַבְיבָּב עַלְיָהוּ מְבָלָא, אֶתְבְּשָׂרוֹ בְּיהָ.

וְאֵי תִימָא אָפַע עַל גַב דְנַפְקָנוּ, הָא דִילְמָא יִזְלִין
(חיליהו) בְתְרִיחּוּ לְאַבָּאָשָׁא לְזָן, בְתִיב וְהַצְלָתִי
אֶתְכֶם מְעַבְודָתָם. וְאֵי תִימָא הָא יִפְקֹזֵן וְיִשְׁתֹזְבּוּן,
וְלֹא יְהָא לְזָן פְרִיקָא, תְלִמוד לוֹמֶר וְגַאֲלָתִי אֶתְכֶם
בְזִורְעוֹ נְטוּיה. וְאֵי תִימָא לֹא יִקְבְּלָם, הָא בְתִיב
וְלִקְחָתִי. וְאֵי תִימָא בְשִׁיקְבָּלָם לֹא יִבְיאָם לְאָרֶץ,

לשון הקודש

וְגַאֲלָתִי אֶתְכֶם, וְאַחֲרָךְ וְהַצְלָתִי שְׁהִי בִינְיָהֶם, קֻשְׁרִים אוֹתָם בְקַשְׁרִי
אֶתְכֶם אֶלָא עַקְרָב שֶׁל הַכְלָב בְרָאשָׂוֹנָה
בְשׁוֹפֶת הַקְדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא לְבָשָׂר לְהָם
לְעוֹלָמִים. וְלֹכֶן הַתְבִשָּׂרוּ בְמַה שְׁחַבֵּב
עֲלֵיכֶם מְכֻלָּה.

וְאֵם תֹאמֶר, אָפַע עַל גַב שִׁיצָאָג, הָרִי אָוְלִי
יַלְכּוּ חִילוּקָם אַחֲרֵיהֶם לְהַזִּיק לְהָם – בְתֻוב
וְהַצְלָתִי אֶתְכֶם מְעַבְודָתָם. וְאֵם תֹאמֶר,
הָרִי יַצָּאוּ וַיַּנְצְלוּ וְלֹא תַהֲיָה לְהָם גַּאֲלָה –
תְלִמוד לוֹמֶר וְגַאֲלָתִי אֶתְכֶם בְזִורְעָךְ
נְטוּיה. וְאֵם תֹאמֶר לֹא יִקְבְּלָם – הָרִי
מְשׁוּם שְׁהִי רֹואִים שֶׁם שְׁבֵל הָאָסְרִים

הִא בְּתֵיב וְהַבָּאתִ אֲתֶכֶם וְגֹו.

רעיון מהימנא

וְלֹקְחָתִי אֲתֶכֶם לִי לְעַם וְהִיִּתִי לְכֶם לְאֱלֹהִים
וַיַּדְעָתֶם בַּי אָנִי יְהָוָה אֱלֹהֵיכֶם וְגֹו. (שמות י')
פְּקוּדָא דָא קָדְמָאָה דְּבָל פְּקוּדִין. רַאשִׁיתָא קָדְמָאָה
דְּבָל פְּקוּדִין, לְמַנְדָע לֵיה לְקוּדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
בְּכָלְלָא. מֵאַי בְּכָלְלָא. לְמַנְדָע דָאִית שְׁלִיטָא עַלְאָה,
דָאִיהוּ רְבוּז עַלְמָא, וּבָרָא עַלְמִין בָּלוּחוּ, שְׁמִינָא
וְאֶרְעָא זְבָל חִילִיהוֹן. זְדָא אִיהוּ בְּכָלְלָא. וּסְופָא
דְּבָלָא בְּפֶרֶט, לְמַנְדָע לֵיה בְּפֶרֶט.

וּבָלְל וּפֶרֶט אִיהוּ רִישָׁא וּסְופָא רְזָא דָכָר וּנוֹקְבָא
בְּחַדָא, וְאַשְׁתָכָה בָר נְשׁ בְּהָאי עַלְמָא,
דָאַת עַסְפָק בְּכָל וּפֶרֶט, בָר נְשׁ בְּהָאי עַלְמָא אִיהוּ
בָלְל וּפֶרֶט. תְּקוֹנָא דְהָאי עַלְמָא, אִיהוּ בָלְל וּפֶרֶט.

לשון הקודש

בתוב וְלֹקְחָתִי. ואם התאמր, בְּשִׁקְבָּלָם
לֹא יִבְיאֶם לְאָרֶץ - הָרִי בְתֻוב וְהַבָּאתִי
אֲתֶכֶם וְגֹו.

רעיון מהימנא

וְלֹקְחָתִי אֲתֶכֶם לִי לְעַם וְהִיִּתִי לְכֶם
לְאֱלֹהִים וַיַּדְעָתֶם בַּי אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְגֹו.
מֵצֹהָה זֶה רַאשְׁוֹנָה שֶׁל בָּל הַמְּצֹוֹת.
רַאשִׁית רַאשְׁוֹנָה לְכָל הַמְּצֹוֹת - לְדַעַת

בגין כה, ראייתא דכלא, למנדע דעת שלית ודיין על עלמא, ואיהו רבון כל עלמיין. וברא ליה לבר נש מעפרא, ונפה באפני נשמתא דחוי, ודא איהו באורה כלל.

בד נפקו ישראל ממצרים, לא הו ידע ליה לקודש בריך הוא כיון דאתא משה לגביהו, פקידא קדמאה דא אוליף לון, דכתיב, יידעתם כי אני יי' אלהיכם המוציא אתכם וגו'. ואלמלא פקידא דא, לא הו ישראל מיהם נינזין, בכל איינו ניסין וגבורון דעבד לון במצרים. כיון DIDU פקידא דא באורה כלל, אהעידי להו נסין וגבורון.

ולבסוף ארבעון שני, דקא אשתקדרו בכל איינו פקידין דאוריתא, דאוליף לון משה, בין איינו דמתנחותי בארעא בין איינו דמתנחותי לבר

לשון הקודש

שהוא כלל ופרט. תקון של העולם הזה הוא ראשונה זו, שבתווב יידעתם כי אני ה' אליכם המוציא אתכם וגו'. ואלמלא מצוחה זו, לא היו ישראל מאמנים בכל אותם נסים וגבורות שעשה להם במצרים. בין שירעו מצוחה זו בדרך כלל, נעשו להם נסים וגבורות. **ולבסוף ארבעים שני,** שבשהשתדלו בשיצצאו ישראל ממצרים לא הי מבירים את הקדוש ברוך הוא. בין

מִאֲרַעָא. בְּדֵין אֹלִיף לוֹן בָּאוֹרָה פְּרַט, הָדָא הוּא רְבָתִיב, (דברים ד) וַיַּדַּעַת הַיּוֹם וַיהֲשִׁבּוֹת אֶל לְבָבֶךָ, הַיּוֹם דִּיקָא, מַה דָּלָא הַזָּה רְשָׁוֹם מִקְדָּמָת דָּגָא. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, דָא בָּאוֹרָה פְּרַט, בָּמֶלֶת דָא, כִּמֵּה רַיּוֹן וְסִתְרֵין אִית בָּה. וְדָא, וְהַחְזָא דִקְדֻמִּיתָא, פָּלָא מֶלֶת חַדָּא, דָא בְּכָלֶל, וְדָא בְּפְרַט.

וְאֵי תִּמְאָה, הָא בְּתִיב, (משל א) יִרְאָת יְיָ רְאִשִּׁית דָעַת. תִּירְזִצָּא, דָא בָּאוֹרָה פְּרַט, לִמְנֶדֶע מִן אֵינוֹ יִרְאָת יְיָ. וְאֵפֶךְ עַל גַּב דְּאִית לֵיהּ לְבָר נְשׁ לְדַחְלָא מִגִּיה, עד לֹא יִנְדֶּע, אָבֶל הַכָּא בְּתִיב רְאִשִּׁית דָעַת, לִמְנֶדֶע לֵיהּ דָהָא אֵינוֹ רְאִשִּׁיתָא, לִמְנֶדֶע לֵיהּ בָּאוֹרָה פְּרַט.

בְּגַיּוֹן כֵּה, פְּקוּדָא קִדְמָאָה לִמְנֶדֶע לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל וּפְרַט, בְּרִישָׁא וּבְסֹוףָא.

לשון הקורש

בְּכָל וּזה בְּפְרַט.

וְאֵם תֹּאמֶר, הַרְיִ בְּתוּב (משל א) יִרְאָת הַרְאִשִּׁית דָעַת - הַתְּרוּץ, זה בָּדָרֶךְ פְּרַט וּבֵין אֵתֶן שְׁנוֹהָנוֹת בְּחוּץ לְאָרֶץ, אוֹ לְמִד אֵתֶן בָּדָרֶךְ פְּרַט. וְזוֹ שְׁבָתוּב (דברים ד) וַיַּדַּעַת הַיּוֹם וַיהֲשִׁבּוֹת אֶל לְבָבֶךָ. הַיּוֹם דִּיקָא, מַה שָּׁלָא הַזָּה רְשָׁוֹם מִקְדָּמָת דָּגָא. כִּי הָא הָאֱלֹהִים - זה בָּדָרֶךְ פְּרַט. בְּקֶבֶר זה בִּמְהָ סְדוֹרוֹת וְסִתְרִים יִשְׁבּוּ, וְזה וְאותו שְׁבָתִיחָלה הַפְּלָל בְּרָא אֶחָד, זה

בְּכָל אֵתֶן מִצּוֹות שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁלִימָד אַוְתָּם מִשְׁתָּחָת, בֵּין אֵתֶן שְׁנוֹהָנוֹת בְּאָרֶץ וּבֵין אֵתֶן שְׁנוֹהָנוֹת בְּחוּץ לְאָרֶץ, אוֹ לְמִד אֵתֶן בָּדָרֶךְ פְּרַט. וְזוֹ שְׁבָתוּב (דברים ד) וַיַּדַּעַת הַיּוֹם וַיהֲשִׁבּוֹת אֶל לְבָבֶךָ. הַיּוֹם דִּיקָא, מַה שָּׁלָא הַזָּה רְשָׁוֹם מִקְדָּמָת דָּגָא. כִּי הָא הָאֱלֹהִים - זה בָּדָרֶךְ פְּרַט. בְּקֶבֶר זה בִּמְהָ סְדוֹרוֹת וְסִתְרִים יִשְׁבּוּ, וְזה וְאותו שְׁבָתִיחָלה הַפְּלָל בְּרָא אֶחָד, זה

וּרֹא דָא (ישעה מ"ד) אֲנִי רָאשׁוֹן וְאַנִּי אַחֲרוֹן. אֲנִי רָאשׁוֹן בְּכָלָל, וְאַנִּי אַחֲרוֹן בְּפִרְטָה. וּכְלָא בְּכָלָל אַחֲרָא, וּרֹא חֲדָא. בֵּין דִּינְגָּדָע דָא בְּכָלָל, יִשְׁלִים כָּל שִׁיבּוֹי. וּמְאָן אַיְנוֹ. מִאֲתִים וִשְׁמַנְהָ וְאַרְבָּעִים פְּקוּדִין, הֲאַיְנוֹ מִאֲתִים וִשְׁמַנְהָ וְאַרְבָּעִים שִׁיבּוֹין דָבָר נֶשׁ. בֵּין דָאשְׂתָלִים בְּחוּ עַל הָאֵי בְּכָלָל, בְּדִין יִנְגָּדָע בְּאוֹרָה פִּרְטָה, דָא אַיְהוּ אַסְוֹתָא לְכָלָהוּ, יִנְגָּדָע כָּל יוֹמִי שְׁתָא, דָמְתָה בְּרָנוּ לְמִיחָב אַסְוֹתָא לְכָל שִׁיבּוֹין.

וְאֵי תִּמְאָ, כָּל יוֹמִי שְׁתָא, הַיְד יְהִבֵּן אַסְוֹתָא לְכָל שִׁיבּוֹין. וְדָאי הַכִּי הוּא עִילָּא וְתִתְאָ שְׁתָא יוֹמִי דִּילִיה, יְהִבֵּן אַסְוֹתָא לְכָל שִׁיבּוֹין עִילָּא וְתִתְאָ, (בּוּמְנָא) דְשִׁיבּוֹין אַרְיקָיו בְּרָכָאנּוּ לְיוֹמִי שְׁתָא בְּדִין אַסְוֹתָא וְחִין תְּלִין עַלּוּ מַלְעִילָּא.

לשון הקידוש

ברוך הוא בְּכָל וּבְפִרְטָה, בְּהִתְחַלָּה וּבְסֻוףּ, וְסֻוד זה - (ישעה מ"ד) אֲנִי רָאשׁוֹן וְאַנִּי אַחֲרוֹן. אֲנִי רָאשׁוֹן בְּכָלָל, וְאַנִּי אַחֲרוֹן בְּפִרְטָה. וְהַכְלָל בְּכָל אֶחָד וְסֻוד אֶחָד. בֵּין שִׁידָע אֶת זה בְּכָלָל, יִשְׁלִים אֶת בְּלָא אַיְבָרִין, וְמַיְהָם? מִאֲתִים אַרְבָּעִים וְשְׁמוֹנָה מִצּוֹת, שָׁהַם מִאֲתִים אַרְבָּעִים וְשְׁמוֹנָה אַיְבָרִי הָאָדָם. בֵּין שְׁהַשְׁתָּלִים בָּהֶם עַל זה בְּכָלָל, או יְדַע בְּדַרְךָ פִרְטָה,

וְאַתְמֵלִין מִפְלָא. מֵאָן גָּרִים לֹזֶן. יוֹמִי שְׁתָא.

אוֹף הַכִּי נָמֵי לְתַתָּא, בְּדַ בָּר נֶשׁ יִשְׁלִים גּוֹפִיה
בְּאַיִן פְּקוּדִין דְּאוּרִיתָא לִית לְךָ בֶּל יוֹמָא
דְּלָא אֲתִיא לְאַתְבָּרְכָּא מְגִיה, וּבְדַ אַיִן אַתְבָּרְכָּא
מְגִיה, כְּדִין חַיָּן וְאַסְוּתָא תְּלִיָּן עַלְיהָ מְלֻעִילָא.
מֵאָן גָּרִים לִיה. אַיִן יוֹמִי שְׁתָא. יוֹמִי שְׁתָא, כִּמָּה
דְּאַתְבָּרְכָּא מְלֻעִילָא מְרוֹזָא (דף כ"ה ע"ב) דְּאָדָם. הַכִּי נָמֵי
אַתְבָּרְכָּא מְתַתָּא מְרוֹזָא דְּאָדָם.

וְכָאֵין אַיִן יִשְׂרָאֵל בְּהָאֵי עַלְמָא, בְּאַלְיָן פְּקוּדִין
דְּאוּרִיתָא, דְּאַקְרָזָן אָדָם, דְּבָתִּיב, (יחזקאל ל"ד)
אָדָם אַתָּם. אַתָּם קְרוּיִים אָדָם, וְעוֹבָדִי כּוֹכְבִים
וּמְזֻלּות לֹא אַקְרָזָן אָדָם. וּבְגִינּוֹן דְּיִשְׂרָאֵל אַקְרָזָן אָדָם,
אֵית לֹזֶן לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאַיִן פְּקוּדִין דְּאוּרִיתָא,
לְמִחְנֵוי בְּלָא חָרָד, בְּרוֹזָא דְּאָדָם.

לשון הקידוש

כֵּה נָם מְתִבְרָכִים לְמַטָּה מְפֹזֵד שֶׁל אָדָם.
אֲשֶׁר יִרְחַם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּאוֹתָם
מִצּוֹתָה תְּתוֹרָה, שְׁנַקְרָאים אָדָם, שְׁבָתוֹב
וְאַמּוֹת הָעוֹלָם לֹא קְרוּיִים אָדָם,
שְׁיִשְׂרָאֵל נִקְרָאוּ אָדָם, יְשַׁלְּחוּם לְהַשְׁתַּדֵּל
בְּאוֹתָן מִצּוֹתָה הַתּוֹרָה לְהִיוֹת הַכָּל אֶחָד
בְּסִוד שֶׁל אָדָם.

עָלֵינוּ מְלֻמָּעָה וּמְתִמְלָאִים מְהֻכָּל. מַי
גָּרָם לְהָסֵם? יִמוֹת הַשְׁנָה.
אֲפָגֵךְ נָם לְמַטָּה, בְּשָׁאָדָם יִשְׁלִים אָתָ
נוּפּוּ בְּאוֹתָן מִצּוֹתָה הַתּוֹרָה, אֵין לְךָ בֶּל
יּוֹם שְׁלֵיאָ בָּא לְהַתְבָּרֵךְ מְפֻנָּנוּ, וּבְשָׁהָם
מְתִבְרָכִים מְפֻנָּנוּ, אֵין חַיִים וּרְפּוֹאָה
תְּלִוּיִים עַלְיוֹן מְלֻמָּעָה. מַי גָּרָם לְ? אָוֹתָם
יִמוֹת הַשְׁנָה. יִמוֹת הַשְׁנָה, בָּמוֹ
שְׁמַתְבָּרְכִים מְלֻמָּעָה מְפֹזֵד שֶׁל אָדָם,

**פְּדִיֵּה בְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֹורְיִיתָא לִיְשָׂרְאָל עַל
טוֹרָא דְּסִינִּי, מֶלֶת קְדֻמָּה אֲיוֹ אָנְכִי, אָנְכִי
סְלִקָּא לְרוֹזִין (עלמיין) סְגִיאָין. וְהַבָּא אֲיוֹ רְזָא דְּפָקוֹדָא
קְדֻמָּה, לְמַנְדָע לִיה בְּכָלְלָא. בְּגַין דְּבַתִּיב אָנְכִי,
הָא קָא רְמִיז, דְּאִית אָלְהָא שְׁלִיטָא עַלְּהָא (קָאיה)
עַל עַלְמָא, בְּמַה דְּאָתָ אָמֵר (דברים י') כִּי יְיָ אָלְהִיךְ
אִישׁ אָוְבָּלָה הָזָא, פָּקוֹדָא קְדֻמָּה בְּכָלְלָה. בְּפִרְטָה:
בְּגַין דְּבַתִּיב, ה' אָלְהִיךְ דָא פִּרְטָה, וְדָא בְּלָל וּפִרְטָה,
פָּקוֹדָא קְדֻמָּה, דְּאַצְטְּרִיךְ לְמַנְדָע בְּרִישָׁא וּבְסֹפָא,
בְּמַה דְּאָוקִימָנָא. (ע"ב רועיא מהימנא).**

וַיַּדְבֵּר מֹשֶׁה בֶן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שְׁבָעוּ אֶל
מֹשֶׁה מִקּוֹצֶר רוּחָה. (שמות ו') מַאי מִקּוֹצֶר
רוּחָה. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, דְלֹא הָוּ נְפִישִׁי, וְלֹא הָוּ
לְקִיטִי רְזִיחָא. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעֲזָן, מִקּוֹצֶר רוּחָה: דַעַד
לֹא נְפָק יוּבָלָא, לְמַיְהָב לוֹזָן נְפִישָׁוּ. וְרוּחָה בְּתִרְאָה,

לשון הקודש

בְּשַׁגְּנָנוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא תָּוְרָה
לִיְשָׂרָאֵל עַל חֶרְסִינִי, דָבָר רַאשָׁון הוּא
אָנְכִי. אָנְכִי עוֹלָה לְסֹדוֹת (עלמות) רַבִּים,
וְכָאן הוּא סּוֹד שֶׁל מִצְוָה רַאשָׁונָה לְהַפְּרִיר
אוֹתוֹ בְּכָלְלָה. מִשּׁוּם שְׁבַתּוֹב (בראשית כא) ה'
רוּמוּ שִׁשְׁ אֱלֹהָה שְׁלִיט עַל יְזֹן (שהוא) עַל
הָעוֹלָם, בָּמו שָׁנָאָמֵר בַּי ה' אָלְהִיךְ אִשְׁ

אָכָלה הוּא, מִצְוָה רַאשָׁונָה בְּכָלְלָה.
וַיַּדְבֵּר מֹשֶׁה בֶן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
שְׁמָעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקּוֹצֶר רוּחָה. מָה זֶה מִקּוֹצֶר
רוּחָה? אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, שְׁלָא הִי נְחִים
וְלֹא הִי אָוְסָפִים לְתוֹכָם רוּחָה. אָמֵר רַבִּי

עד לא שלטָא לִמְעֵבָד נִימּוֹסִי, וּבְדִין הָנָה עֲקָנוֹ דְּרוֹיחָא. מְאָן אֵיהוּ רֹוח בְּתִרְאָה דְּקָאָמְרָן. (נ"א רעד לא י'hab ליה י'obla ברכ' על הא' רוחא לאתקיימה נפש תפאה ולא שלטָא הא' רוח על נפש אלא כד אתרבא מ'י'bla בדין יהא רוחה ומ'אנו א'יה רוח, דא יעקב, כתיב ותהי רוח יעקב וגוי)

תָּא חִזִּי, כתיב (שמות ז') הָנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֱלֹהִים וְאֵיךְ יִשְׁמְעֵנִי פְּרֻעָה וְאֵנִי עַרְלָל שְׁפָתִים, מְאָי וְאֵנִי עַרְלָל שְׁפָתִים. וְהָא בְּקָדְמִיתָא בְּתִיב (שמות ז') לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנְכִי וְגֹן' כִּי כְּבָד פֶּה וּכְבָד לְשׁוֹן אָנְכִי, וּקְיַדְשָׁא בְּרִיךְ הָנָה אָוֹתִיב לִיה, (שמות ד') מַי שֶּׁם פֶּה לְאָדָם וְגֹן', וְהָוָא אָמֵר (שמות ד') וְאָנְכִי אֲחִיה עַם פִּיךְ, סְלִקָּא דְעַתָּךְ דְלָא הָנָה כֹּן, וְהָשְׁתָא אָמֵר וְאֵנִי עַרְלָל שְׁפָתִים, אֵי הָכִי, אָן הוּא מַלְהָ דְאָבְטָח לִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקָדְמִיתָא.

לשון הקודש

שָׁמְעוֹן, מִקְאָר רֹוח – שָׁעַדְנוּ לֹא יֵצֵא יוֹבֵל בְּתִחְלָה בְּתוּב לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנְכִי וְגֹן' כִּי כְּבָד פֶּה וּכְבָד לְשׁוֹן אָנְכִי, וּהְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הָנָה מְשִׁיב לֹן, מַי שֶּׁם פֶּה לְאָדָם וּכֹו, וְהָוָא אָמֵר וְאָנְכִי אֲחִיה עַם פִּיךְ, הַתְּעַלָּה עַל דְעַתָּךְ שְׁלָא הָנָה פֶּקְדָּה? וְעַתָּה אָוּמֵר וְאֵנִי עַרְלָל שְׁפָתִים, אָם כֹּה, אַיִלָּה הַדָּבָר שְׁהָבְטִית לֹו הְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּרִאָשׁוֹנָה?

היא הרוח הוו יעקב, שבתוּב ותהי רוח יעקב וגוי).

בָּא רָאָה, כתיב הָנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֱלֹהִים וְאֵיךְ יִשְׁמְעֵנִי פְּרֻעָה וְאֵנִי עַרְלָל

אֲלֹא רֹא אֵיתָן, מֹשֶׁה קָלָא, וַדְבּוּר דָאֵיתָן מִלְהָה
דִילִיה, חֹוה בְגָלוֹתָא, וְחֹוה אֵיתָן אָטִים
לְפִרְשָׁא מַלְיָן, וְבָגִין דָא אָמֵר, וְאֵיךְ יִשְׂמַעְנִי פְּרֻעָה,
בְּעוֹד דְמִלְהָה דִילִי אֵיתָן בְגָלוֹתָא דִילִיה, דָהָא לִית
לִי מִלְהָה. הָא אָנָא קָלָא מִלְהָה גַּרְעָה, דָאֵיתָן בְגָלוֹתָא,
וְעַל דָא, שְׁתַּף קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲרָן בְּחַדִּיה.

תָא חֹוי, כָל זְמָנָא דְדִבּוּר הֹוה בְגָלוֹתָא, קָלָא
אָסְתַּלְקָמְנִיה, יְמִלְהָה הֹוה אָטִים בְלָא קְוָל,
פְּדָ אָתָא מֹשֶׁה, אָתָא קְוָל. וּמֹשֶׁה הֹוה קְוָל בְלָא
מִלְהָה, בָגִין דְהֹוה בְגָלוֹתָא, וּכָל זְמָנָא דְדִבּוּר הֹוה
בְגָלוֹתָא, מֹשֶׁה אָזֵיל קָלָא בְלָא דִבּוּר, וְחַכְמִי אָזֵיל
עַד דִקְרִיבּוּ לְטוֹרָא דְסִינִי, וְאֲתִיהִיבָת אָזְרִיקְתָא,
וּבְהַזָּא זְמָנָא, אָתְחַבָּר קָלָא בְדִבּוּר, וּבְדִין מִלְהָה
מִלְיל, הָא הֹוא דְכִתְיבָ, (שמות כ) וַיַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶת
כָל הַדְבָרִים הָאָלָה. וּבְדִין, מֹשֶׁה אָשְׁתַּבָּח שְׁלִים

לשון הקודש

אֲלֹא סוד הוּא. מֹשֶׁה הוּא קְוָל, וְהַדִּבּוּר הָיָה אֲטוֹם
הַקּוֹל הַסְּתַלְקָמְנִי, מִפְנָגָן, וְהַדִּבּוּר הָיָה אֲטוֹם
בְּלִי קְוָל. בְשָׁבָא מֹשֶׁה בָא הַקּוֹל, וּמֹשֶׁה
הָיָה בְלִי דִבּוּר, מִשּׁוּם שְׁחִיה בְגָלוֹת,
וּכָל זְמָן שְׁהַדִּבּוּר הָיָה בְגָלוֹת, מֹשֶׁה הָלַךְ
בְקָול בְלִי דִבּוּר, וְכֵד הָלַךְ עַד שְׁקָרְבוּ
לְהָרָס כְּלִי סִינִי וְנִתְנָה תּוֹרָה, וּבְאוֹתוֹ זְמָן
הַתְּחַבֵּר קָול בְּרִיבּוּר, וְאֵנוֹ הַדִּבּוּר הַבָּר, וְהָ
שְׁתַּף הַקְדּוֹשָׁ בְרוֹךְ הוּא עַמּוֹ אֶת אַחֲרָן.
בָא רָאָה, כָל זְמָן שְׁהַדִּבּוּר הָיָה בְגָלוֹת,

בִּמְלֹה בְּדַקָּא יִאָוֶת, קֹול וְדָבָר בְּחִדָּא בְּשֻׁלִּימֹו.

יעל דא משה אתרעים, דמללה גרע מניה, בר ההייא זמנא דמלילת לאתרעמא עליין, בזמנא דכתיב, (שמות י) זמאן באתי אל פרעה לדבר בשכח, מיד (שמות י) וידבר אלהים אל משה. תא חזי דהבי הוא דשרא מללה למלא ופסק לה, בגין עד לא מטה זמנא דכתיב וידבר אלהים וגוי. ופסק ואשלים קלא, הדא הוא דכתיב ויאמר אליו אני ה'. בגין דדבר הוה בגלויה, ולא מטה זמנא זמנא למללא. (וთא ח'י)

בגיני כה, משה לא הוה שלים מללה בקדמיתה,
(דרבי אהרון) דאייה קול, ואתי בגין דבר,
לאפקא לייה מן גלויה. כיון דנפק מן גלויה,
ואתחים ברו קול ודבר בחדא בטורה דסיני,

האללה. ואו משה נמציא שלם בדבר הגיע זמן שפטוב וידבר אלהים וגוי. בראיין, קול ודברו אחד בשלמותו. ועל כה משה התרעם, שהדבר גרע ממני, פרט לאותו זמן שרדרה לרנו עליין, בזמן שפטוב ומאו באתי אל פרעה לדבר בשכח, מיד - וידבר אלהים אל משה. בא ראה שבח הוא, שהתחילה דבר לדבר ופסק אותו, משום שעדיין לא

**אֲשֶׁתְּלִים מֹשֶׁה וְאַתְּסִי, וְאַשְׁתְּבָחַ בְּדֵין קֹול וְדִבּוֹר
בְּחֶדֶא בְּשָׁלִימֹו.**

תֵּא חַזִּי, כִּל יוֹמִין דְּהֹהֶה מֹשֶׁה בְּמִצְרָיִם, דְּבַעֲאָ
לְאַפְקָא מַלְהָ מִן גָּלוּתָא, לֹא מַלְיל מַלְהָ,
דְּאֵיהָו דְּבוֹר. בֵּין דְּגַפִּיק מִן גָּלוּתָא, וְאַתְּחָבֵר קֹול
בְּדִבּוֹר, הַהוּא מַלְהָ דְּאֵיהָו דְּבוֹר, אֲנָהִיג וְדִבּוֹר לוֹן
לִיְשָׂרָאֵל, אָבֵל לֹא מַלְיל, עד דְּקָרְבֵּיו לְטוֹרָא דְּסִינִי,
וְפִתְחָה בְּאוֹרִיאַתָּא, דְּהַכְּבִּי אַתְּחַזִּי. וְאֵי תִּימָּא, (שםות י"ג)
כִּי אָמַר אֱלֹהִים פָּנָ יְנַחֵם הָעֵם, לֹא בְּתִיב כִּי דִבּוֹר,
אֶלָּא כִּי אָמַר, דְּאֵיהָו רַעֲוַתָּא דְּלָבָא בְּחַשָּׁאי, וְהָא
אָזְקִים נָא. (דף כ"ו ע"א).

**וַיַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אָנִי הָ'. ר'
יְהוָדָה פְּתָח, (שיר השירים ח') קְמַתִּי אָנִי לְפִתְוח
לְדוֹדִי וְדוֹדִי חַמֵּק עַבְרִ וְנוּ'. קְמַתִּי אָנִי לְפִתְוח**

לשון הקודש

וְדִבּוֹר בְּאֶחָד בְּדֵר סִינִי, הַשְׁתָּלָם מֹשֶׁה
וְנִרְפָּא, וְנִמְצָא אוֹ קֹול וְדִבּוֹר בְּאֶחָד
בְּשָׁלְמוֹת.

בָּא רָאָה, כִּל הַיָּמִים שְׁהִיה מֹשֶׁה
בְּמִצְרָיִם שְׁرֵצָה לְהֹצִיא אֶתְנָבָר מִן
הַגְּלֹות, לֹא דָבָר דָּבָר שָׁהֹוא דְּבוֹר. בֵּין
שִׁיצְיָה מִן הַגְּלֹות וְהַתְּחָבֵר קֹול בְּדִבּוֹר,
אָזְתוֹ דָבָר שָׁהֹוא דְּבוֹר הַנִּהְגָּן וְהַזְּלִיךְ אֶת

רְצֹונֵן הַלְּבָב בְּחַשָּׁאי, וְהַרִּי בְּאַרְנוֹן.

וַיַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אָנִי
הָ', רָبֵי יְהוָדָה פְּתָח, קְמַתִּי אָנִי לְפִתְחָה
לְדוֹדִי וְדוֹדִי חַמֵּק עַבְרִ וְנוּ'. קְמַתִּי אָנִי

לדודי, דא קלא. תא חוי, בנסת ישראל בגדותה, קלא אסתלק מינה, ומלה אשתק מינה, ומה דאת אמר (תהלים ל"ט) נאלהמי דומיה. זאי אתער מלטה, מה כתיב, ודודי חמק עבר, דהא קלא אסתלק מינה, ופסקא מלה. (בפה ראת אמר) זעל דא וידבר אלhim אל משה, שריאת למילא, ופסק ישתק. לבהר אשלים קלא ואמר ויאמר אליו אני ה'.

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב, ביעקב תוספת וא"ז, דאייהו שלימו דאבחן, כמה דאת אמר, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ביעקב תוספת וא"ז. אמר רבי יוסף, اي ה' כי, הא כתיב (בראשית כ"ח) אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק, הא ביצחק תוספת וא"ז.

לשון הקודש

ולפתח לדודי – זה קול. בא ראה, בנסת ישראל, בשהייא בגולות, קול מסתלק ממנה, והדבר נשתתק ממנה, במו שנאמר נאלהמי דומיה. ואם מתעורר דבר, מה ברות? ודודי חמק עבר, שברי קול הסתלק ממנה ונפסק הדיבור, זעל זה וידבר אלhim אל משה. התחילה לדבר, והפסיקה ישתקה. אחר בז השלים הקול

אמֵר לַיה, שפִיר הַזֹּהָה, בְגַין דִיעָקָב הַזֹּהָה קִיּוֹם,
וְאֶבְלִיל לַיה לִיעָקָב בִּיצָחָק, (רְחוֹה מִתְהָ)
דְאַתְחַשְׁבוּ עִינּוֹי, וְהַזֹּהָה בְמַתָּה, דְהָא בְעוֹד דְבָר נְשָׁ
אֲיוֹה קִיּוֹם בְּהָאֵי עַלְמָא, לֹא אָדָכָר עַלְיוֹ שָׁמָא
קְדִישָׁא, וְעַל דָא אֶבְלִיל לַיה בִּיצָחָק. הַשְׂתָא דְמִתְ
יעָקָב, אַתָּא מֶלֶה בָאַתְרִיה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וְאֶרְאָ
אֶל אֶבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב, בְתֹסֶף ו'.

בְאֶל שְׁדֵי: אַתְחַזְוִינָא לְהָגָה, מִגּוֹ אַסְפְּקָלְרִיא דָלָא
נְהָרָא. וְלֹא אַתְחַזְוִינָא מִגּוֹ אַסְפְּקָלְרִיא
דְגַנְהָרָא. וְאֵי תִימָא דְהָא אַשְׁתְּמָשׁו בְנוֹקְבָא בְלַחְזָד
וְלֹא יִתְיַיר. תָא חִזִי, דָלָא אַתְפְּרִשׁוּ לְעַלְמָיו, הַדָּא
הוּא דְכַתִּיב וְגַם הַקִּימָותִי אֶת בְּרִיתִי אַתָּם, דְהָא
בְּרִית אַתְחָבָר עַמָּה.

מִקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיתְ לַיה לְבָר נְשָׁ לְמִילָתָ

לשון הקורידש

אמֵר לוֹ, יִפְהָה הִיא, מִשּׁוֹם שִׁיעָקָב הִיא
קִיט, וְחֶבְלִיל אֶת יַעֲקָב בִּיצָחָק, וְשִׁיחָה מִתְ
שְׁחַשְׁבוּ עִינּוֹי וְהַזֹּהָה בְמַתָּה, שְׁהָרִי בְעוֹד
הָאָדָם קִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, לֹא גַּנְכָר עַלְיוֹ
הַשֵּׁם הַקְדוּשָׁ, וְעַל בֵן הַכְלִיל אֶתְהָ
בִּיצָחָק. עַבְשׂו שְׁמַת יַעֲקָב, בָא הַקְדוּשָׁ
לְמִקְומוֹ. וְהוּ שְׁבָתוֹב וְגַם הַקִּמָותִי אֶת בְּרִיתִי אַתָּם,
שְׁהָרִי הַבְּרִית הַתְּחִבָּרָה עַמָּה.
מִהְקָדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא יִשְׁלַׁאֲרָם לְלִמְדָה,
אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב, בְתֹסֶף ו'.

זהא איה קאמר דלא פרייש לוון, דכתיב באל שדי, ובתיב וגם הקימותי את בריתך אתם, בגין לך ימַא קיומה ביהודה חד, וגם הקימותי את בריתך אתם וגוי. הא אתה, מאן דזכי לברית, ברית לא רעה.

רבי חייא ורבי יוסף, הו שכיחי יומא חד קמיהה דרבי שמעון, פתח רבי שמעון ואמר, (איוב י"ט) גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדען שדונ. שדין כתיב. גורו לכם מפני חרב, מאן חרב. דא (ויקרא כ"ו) חרב נוקמת נקם ברית, זהא hei חרב קאים לאסתבלא מאן דמשקר בברית, דכל מאן דמשקר בברית, נוקמא דנקמי מגיה, hei חרב הזא.

זהא הו דכתיב, (איוב י"ט) כי חמה עונות חרב, מאן טעם. בגין דמשקר בברית,

לשון הקודש

למען תרעון שדונ. שדין כתוב. גורו לכם שחרי הוא אמר שלא נודע להם, שבתו באל שדי, ובתוב וגם הקמותי את בריתך אתם, כדי לךם הברית ביחיד אחד, וגם הקמותי את בריתך אתם וגוי. חרי נאמר, מי שזכה לברית יורש את הארץ.

רבי חייא ורבי יוסף דיו מציינים יום אחד לפני רבי שמעון. פתח רבי שמעון ואמר, גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב. מה הטעם? משום שמי שמשקר בברית,

פְּרִישַׁת תִּיאוּבָתָא, וְלֹא גַּטְיֵל מֵאָן דְּגַטְיֵל, וְלֹא יְהִיב
לְאֲתִירִיה, דְּהָא לֹא אַתְעַר לְגַבִּיה אֲתִירִיה. וְכֹל מֵאָן
דְּגַטְיֵר לֵיה לְהָאִי בְּרִית, אַיְהוּ גְּרִים לְאַתְעַרָּא לְהָאִי
בְּרִית לְאֲתִירִיה. וְאַתְּבָרְכָּאָן עַלְמַיִן וְתַתְאַיִן.

מֵאָן אַתְעַר הָאִי בְּרִית לְאֲתִירִיה. בְּד אֲשַׁתְּבָחוּ
וְבָאיַן בְּעַלְמָא. מֵנָא לָזֶן, מֵהָבָא, דְּבָתִיב,
(שמות ו') וְגַם הַקִּימֹתִי אַת בְּרִיתִי אַתְּם לְתַת לְהָם
אַת אָרֶץ בְּגַעַן אַת אָרֶץ מְגֻרִיכֶם. מֵאֵי מְגֻרִיכֶם.
כַּמָּה דָאַת אָמֵר גַּוְרוֹ לְכֶם מִפְנֵי חֶרֶב. בְּגַיַּן דָאַיְהוּ
אֲתָר, דָאַשְׂדֵי מְגֻר בְּעַלְמָא, וְעַל דָא גַּוְרוֹ לְכֶם
מִפְנֵי חֶרֶב.

אֲשֶׁר גַּרְוּ בָּה, מִיּוֹמָא דְאַתְקָרִיבָו לְגַבִּי קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הָזָא, דְחִילָוּ בָה דְחִילָוּ, וְדִחְילָוּ (ג'א
וְדִחְילָוּ דְחִילָוּ) עַלְאָה בָה לְמִיטָר פְּקִידָוִי. דָאִי בְּהָאִי

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְפִרְיד אֶת הַתְּשׁוֹקָה, וְלֹא נוֹטֶל מֵ
מִבְּאָן, שְׁבָתוּב וְגַם הַקְמָתִי אֶת בְּרִיתִי
שְׁנוּטֶל, וְלֹא נוֹתֵן לְמִקּוֹמוֹ, שְׁהָרִיל לֹא
הַתְּעוּרֵר אֶל מִקּוֹמוֹ. וְכֹל מֵשְׁׁזָמָר אֶת
מְגֻרֵיכֶם. מַה זה מְגֻרֵיכֶם? בַּמּו שְׁנָאָמֵר
הַבְּרִית הָזָן, הוּא גּוֹרֵם לְהַתְּעוּרָות שֶׁל
בְּרִית זו לְמִקּוֹמָה, וּמִתְּבָרְכִים עַלְיוֹנִים
וְתִחְתּוֹנִים.

מֵי מְעוֹדר בְּרִית זו לְמִקּוֹמָה?
אֲשֶׁר גַּרְוּ בָה, מִיּוֹם שְׁחַתְקָרְבוּ
לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הָוּא פְּתָרוּ בָה פְּתָרָה,
כְּשַׁנְמַצְאִים צְדִיקִים בָּעוֹלָם. מַנֵּן לְנָנוּ?